

נשואין ללא רב

העולם הזה" היה העתון היחיד שזכה בטקס אולם נאמני מפרסום התמונות עד לסיום הפרשה המשפטית

המסמך הנוגע לדבר. דוד גנור מגיש את "ההסכם הכתוב" לחתימה ללכה (למעלה) ואחר גם לחתן (מימין). אחר כך בא תורם של העוים שהובאו במיוחד.

השופט קנת, שהיה עסוק פחות מקיסטר. טענה התביעה: נישואים "קלים" מסוג זה עלולים לגרום להתפשטות מבהילה של ביגמיה, נשואי ילדות ומקרים דומים.

תשובת גנור: יתכן, אך אין פירושו שהוא אשם בכך. אם יש חשש מפני פשעים, יש להתאים לצורך זה את החוקים, לעניש את הפושעים, לא את אלה אשר לא הפרו שום חוק. הפיקוח והרישום יכול להיעשות בידי המחלקה למירשם התושבים. אין כל סיבה לחשוב אותה לאחראית פחית מאשר מחלקת הרישום של הרבנות.

השופט הנבון, לא ראה אפשרות לציין בפסק-דין כי הנישואין הם בלתי-חוקיים, התחמק מהגדרה ברורה, אך קנס את גנור ב-50 ל"י.

כשיצא גנור בשבוע שעבר מבית המשפט המחוזי לא היה על פניו חיוך נצחון, כמו לפני שנה. הוא ידע: הניצחון הראשון היה רק צעד קטן קדימה. הקרב הגדול עוד עתיד להתחולל. מנהגי ימי-הביניים עודם שרירים וקיימים, והמבצרים העתיקים עדיין עומדים.

שקט שלפני הפרוטוקול. בעוד שסמל המשטרה מזדרז להשלים את הפרו טוקול נחה עדה מעמל הטקס, נהנית מסיגריה.

לאחר פירסום המודעה קיבל מכתב מהרבנות הראשית: "אם תבצע את הנישואין נתבע אותך לדין!"

לגנור לא היה כל כוונה להתמיד עם הרבנות. הוא הלך אל היועץ המשפטי של משרד הדתות, ד"ר ישכר דב בר, אתו התוודע בשעת משפט יובל, ביקש ממנו לשכנע את הרבנות להשיא את הזוג. לחסל את הפרשה בדרכי שלום. תשובת ד"ר בר: "אני ערב לכך שהרבנות תשיא אותם." הוא עשה את כל מה שביכולתו, אך זה היה מעט מכדי לשכנע את הרבנות.

הצוניה ניהשה. כשהתברר שאין הרבנות מוכנה לשום פשרות, החליט גנור לבצע את תכניתו המקורית. ליום ובשעה הקבועה, כשהתאספו כל המשתתפים בטקס, הופיעו במשרדו שני סמלי מטשרה, ובידם פקודת חיפוש והחרמת מסמכים הנוגעים בדבר. הם גם הזהירו את כל הנוכחים כי הם עלולים להיאסר אם יקחו חלק בטקס העתידי להיערך.

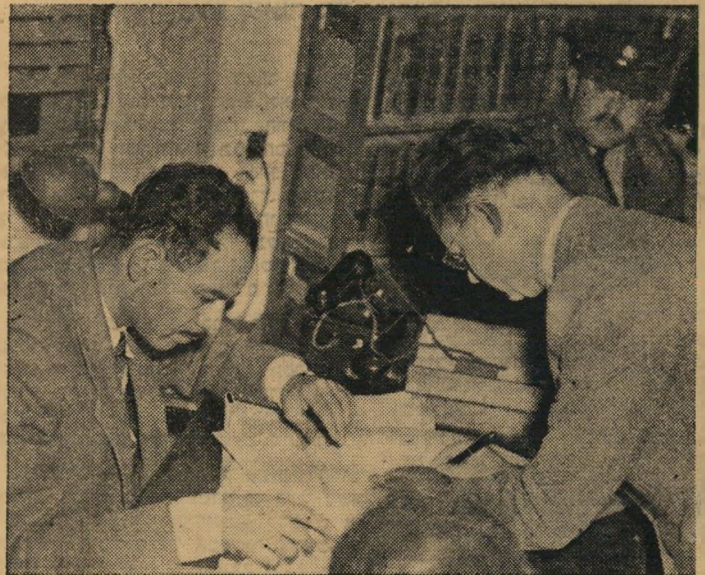
אחרי שכל הנוכחים הסכימו לקחת על עצמם את הסיכון, החל הטקס עצמו. מיד אהרון כהן וסיפר לאשתו בעבר-ובעתיד מזכרונותיו: "בנעורתי ניהשה לי צוניה שאני

סופיים בכל ענין פורמלי, פנה לדוד גנור, עורך-דין תל-אביבי צעיר. הוא היפנה אותם לרב הרסאי, שאינו מוכר על ידי הרבנות, טען במשפט שהוגש על ידי היועץ המשפטי כי לפי דיני ישראל המקוריים אין בכלל צורך ברב לביצוע נישואין חוקיים.

השופט קיבל את הטענה, פסק: "לפי הדין היהודי אין כלל צורך בנוכחותו של רב בשעת עריכת טקס הקידושין... נחריד הדבר כי בחברה מתקדמת יבוצעו נישואין ללא פיקוח וללא טקס פורמאלי, אך נישואין אלה יהיו כשרים. כיוון שהדין היהודי אינו רואה בנישואין כאלה פגיעה בסוד הציבורי, לפיכך מחובתי לבצע את החוק השיים ול" הוציא צו המכיר בנישואי הזוג הצעיר."

החומות נפלו? יודיעה המהפכנית הציתה ועם באלפי עיניים, הפיחה תקווה בעשרות אלפי אחרות. לרגע היה נדמה שמני הגי ימיה-ביניים טואטאו וחומות המבצרים העתיקים כרעו ונפלו לבלי קום.

אהרן ובלה לא ביזבו את זמנם: כאותו בוקר בו הופיעה היודיעה בעיתון לא יצאו לעבודתם, מיהרו למשרדו של גנור. גנור הסכים לטפל בעניינם. הוא ערך חקיי רה מקיפה. כדי לוודא את העובדה ששני

ט טטפתח, באדישות.

בני הזוג חפשיים להינשא. הפעם לא הודק בכלל לרב, מוכר או בלתי-מוכר. כשמצא את תעודותיהם ללא פגם, ערך במשרדו טקס פשוט וצנוע של חתימת "הסכם כתוב" בנוכחות שני עדים, שעה ששחתן שם את היד טבעת על אצבע הכלה. למחרת בבוקר מיהר לבית המשפט המחוזי, הגיש בקשה לפסק-דין הצהרתי שיכיר בנישואין.

המתנגדים לא ידעו. כשעבר זמן מה וטרם נקבע תאריך לשמיעת הבקשה, יצא גנור להתעניין בגורלה. נאמר לו כי הבקשה תישמע בפני השופט יצחק קיסטר העמוס עבר-דה. הבקשה תתברר כשיתפנה מעט.

לא היה כל נימוק הגיוני מדוע חייבת הבקשה להישמע דווקא בפני קיסטר העסוק, בעוד שקיימים שופטים אחרים, עסוקים פחות. הנימוק האפשרי: קיסטר הוא חבר באגודת ישראל, ומשרד המשפטים לא רצה להסתכן בפסק-דין נוסף, כדוגמת הקודם.

קיסטר שמע את הבקשה, פסק שהנישואין אינם חופסיים, מאחר שלא ניתנה כל הודיעה בעיתונות, שהיתה נותנת לכל מתנגד אפ-שרי לנישואין אלה להביא את טענותיו (בעוד שהרבנות מפרסמת את שמות הנר-שמים לנישואין בעיתונים היומיים הדתיים, מעוטי-התפוצה). עם זאת הטעים כי במקרה שירצו להינשא שנית, עליהם להתגרש תחילה.

"אני ערב לכך!" גנור לא נכנע. הוא מסר לשלושה עיתונים יומיים מודעה, בה נמסר על נישואיהם הקרובים של אהרן כהן ובלה בוסליק במשרדו. זכר והבוקר פירסמו את המודעה, בעוד שמחלקת המר-דעות של הארץ סרבה לפרסמה. טענה: "למה נכניס את ראשונו למיטה חולה?" שלא כרגיל, נמצאו מתנגדים לנישואין, הביאו את טענותיהם לפני דוד גנור: יום